

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph. D., ve věci **žalobce M.C.**, nar. „X“, bytem J. J. 263, P., proti **žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje** se sídlem orgánů kraje Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2014, č. j. KrÚ 5861/2014, sp. zn. SpKrÚ 1949/2014 OOPKŽÚ OVV,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 23. 1. 2014, č. j. KrÚ 5861/2014, sp. zn. SpKrÚ 1949/2014 OOPKŽÚ OVV, se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal žalobou zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje (dále též „žalovaný“) ze dne 23. 1. 2014, č. j. KrÚ 5861/2014, sp. zn. SpKrÚ 1949/2014 OOPKŽÚ OVV, kterým žalovaný jako odvolací správní orgán podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí starosty města Přelouč ze dne 9. 12. 2013, č. j. MUPC 20260/2013, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti vznesené žalobcem v průběhu správního řízení.

Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (§ 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“).

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. dále stanoví, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. S ohledem na dikci § 2 s. ř. s. a použitou legislativní zkratku v § 65 odst. 1 s. ř. s. lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu posledně citovaného ustanovení je možno považovat jen takové úkony správního orgánu,

jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti, a jen proti takovýmto rozhodnutím je žalobce legitimován brojit postupem podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9As 106/2012 – 25, dostupný na www.nssoud.cz). Judikatura proto dovodila (srov. např. usnesení Ústavního ze dne 28. 8. 2002, sp. zn. IV. ÚS 233/02, dostupné na <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>), že pojem „rozhodnutí“ je označením technickým a je třeba k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. Není proto rozhodující, jak správní orgán svůj akt označil.

Usnesením o námitce podjatosti, tedy o vyloučení, resp. nevyloučení úřední osoby ze správního řízení, je rozhodováno toliko o tom, zda ta která úřední osoba bude či nebude dále participovat na probíhajícím správním řízení. Podle svého charakteru jde pouze o rozhodnutí o vedení řízení, jímž se upravují poměry ve správním řízení, resp. vytvářejí se předpoklady pro to, aby mohlo být ve věci meritorně rozhodnuto. Usnesení starosty o námitce podjatosti vznesené žalobcem a ani rozhodnutí žalovaného o odvolání proti tomuto usnesení tedy nejsou konečnými rozhodnutími ve věci samé, ale pouze rozhodnutími dílčími, která by měla rozhodnutí ve věci samé předcházet. Výrok předmětného usnesení (ve spojení s rozhodnutím odvolacího správního orgánu) proto přímo nezasahuje do veřejných subjektivních práv účastníka řízení.

K závěru, že rozhodnutí o námitce podjatosti je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení (§ 70 písm. c/ s. ř. s.) a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví, dospěl opakovaně i Nejvyšší správní soud (k tomu srov. např. rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3Afs 20/2003 – 23, publikovaný pod č. 114/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7Afs 56/2010 – 59, rozsudek ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4As 46/2007 – 75, rozsudek ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1As 51/2011 – 135, či z poslední doby rozsudek ze dne 24. 1. 2014, č. j. 5As 67/2013 – 21, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Lze tedy uzavřít, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Takové rozhodnutí ovšem není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, neboť na ně dopadá kompetenční výluka dle § 70 písm. c) s. ř. s. Krajský soud proto žalobu proti němu (aniž by se věcně zabýval žalobními námitkami a rozhodoval o žádosti žalobce na přiznání osvobození od soudních poplatků /o ustanovení zástupce žalobce nežádal/) jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d)¹ s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. e)² s. ř. s. a § 70 písm. a) s. ř. s.³ odmítl (výrok I).

Pro úplnost je možno dodat, že ačkoli je žalované rozhodnutí vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu, lze je napadnout spolu s meritorním rozhodnutím ve věci. Proto nedochází vyloučením rozhodnutí o námitce podjatosti ze samostatného soudního přezkumu k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), neboť přezkum rozhodnutí o námitce podjatosti není vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.

¹ § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. : Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

² § 68 písm. e) s. ř. s. : Žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

³ § 70 písm. a) s. ř. s. : Ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (výrok II).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 9. dubna 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová